GENERALINIO ADVOKATO
GIOVANNI PITRUZZELLA IŠVADA,
pateikta 2021 m. sausio 21 d.[1]

Sujungtos bylos C-53/19 P ir C-65/19 P

Banco Santander, SA,
ir Santusa Holding, SL
prieš
Europos Komisiją (C-53/19 P)
ir
Ispanijos Karalystė
prieš
Banco Santander, SA,
Santusa Holding, SL

ir Europos Komisiją (C-65/19 P)

„Apeliacinis skundas – Su pelno mokesčiu susijusios nuostatos, pagal kurias įmonėms, reziduojančioms mokesčių tikslais Ispanijoje, leidžiama amortizuoti prestižą, susidariusį įsigijus bendrovių, reziduojančių mokesčių tikslais užsienyje, akcijų – Valstybės pagalbos sąvoka – Atrankumas“

1. Šių sujungtų bylų dalykas – du apeliaciniai skundai, kuriuos pateikė atitinkamai *Banco Santander, SA* ir *Santusa, SL*, (toliau – *Banco Santander* ir *Santusa*) (byla C-53/19 P) ir Ispanijos Karalystė (byla C-65/19 P) dėl 2018 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Banco Santander ir Santusa / Komisija*[2] (toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Bendrasis Teismas atmetė SESV 263 straipsniu pagrįstą *Banco Santander* ir *Santusa* prašymą panaikinti 2011 m. sausio 12 d. Komisijos sprendimo 2011/282/EB dėl Ispanijos įgyvendintos finansinės prestižo vertės amortizacijos mokesčių tikslais įsigyjant užsienio bendrovės akcijų (toliau – ginčijamas sprendimas)[3] 1 straipsnio 1 dalį ir papildomai – to paties sprendimo 4 straipsnį.

[1] Originalo kalba: italų.

[2] T-399/11 RENV, EU:T:2018:787.

[3] Sprendimas Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 135, 2011, p. 1). Šis sprendimas buvo pataisytas du kartus – 2011 m. kovo 3 d. ir 2011 m. lapkričio 26 d.

2. Bylos, kuriose pateikti šie apeliaciniai skundai, yra dvi iš aštuonių lygiagrečiai nagrinėjamų bylų, iškeltų siekiant, kad būtų panaikinti sprendimai, kuriais Bendrasis Teismas atmetė kelių Ispanijos bendrovių pareikštus ieškinius dėl ginčijamo sprendimo arba dėl Komisijos sprendimo 2011/5/EB dėl Ispanijos įgyvendinto perviršinės vertės mokesčio mažinimo įsigyjant didelę užsienio bendrovės akcijų dalį (toliau – 2009 m. spalio 28 d. sprendimas)[4].

I. Faktinės aplinkybės, ginčijama priemonė ir ginčijamas sprendimas

3. 2007 m. spalio 10 d., 2005 ir 2006 m. Europos Parlamento nariams raštu pateikus Europos Komisijai keletą klausimų ir 2007 m. jai gavus vieno privataus ūkio subjekto skundą, Europos Komisija nusprendė pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytą oficialią tyrimo procedūrą[5] (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) dėl *Ley del Impuesto sobre Sociedades* (Ispanijos pelno mokesčio įstatymas) 12 straipsnio 5 dalyje, į šį įstatymą įtrauktoje 2001 m. gruodžio 27 d. *Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social* (Įstatymas Nr. 24/2001 dėl mokesčių, administracinių ir socialinės tvarkos priemonių priėmimo)[6], perkeltoje į 2004 m. kovo 5 d. *Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* (Karaliaus įstatyminis dekretas 4/2004 dėl Pelno mokesčio įstatymo pertvarkyto teksto patvirtinimo, toliau – TRLIS), įtvirtintos nuostatos (toliau – ginčijama priemonė). Ginčijamoje priemonėje numatyta, kad kai Ispanijoje apmokestinama įmonė įsigyja bent 5 % „užsienio bendrovės“ akcijų ir šios akcijos išlaikomos nepertraukiamą bent vienų metų laikotarpį, iš šio akcijų įsigijimo susidaręs[7] prestižas[8] gali būti amortizuojant atskaitytas iš įmonės mokėtino pelno mokesčio bazės. Ginčijamoje priemonėje pažymėta, jog tam, kad bendrovė galėtų būti laikoma „užsienio bendrove“, ji turi būti tokio pat mokesčio, koks mokamas Ispanijoje, mokėtoja ir jos pajamos turi būti daugiausia gaunamos iš užsienyje vykdomos veiklos.

4. 2009 m. spalio 28 d. sprendimu Komisija užbaigė oficialią tyrimo procedūrą dėl užsienio bendrovių akcijų įsigijimo Europos Sąjungoje. Šiame sprendime Komisija nurodė, kad pagal ginčijamą priemonę Ispanijos įgyvendinta gavėjų įsigijimams Bendrijoje suteiktos pagalbos schema nesuderinama su bendrąja rinka.

5. Vis dėlto Komisija neužbaigė oficialios tyrimo procedūros dėl akcijų įsigijimo už Sąjungos teritorijos ribų, nes Ispanijos institucijos buvo įsipareigojusios pateikti jai naujos informacijos. Ši procedūros dalis buvo užbaigta priėmus ginčijamą sprendimą. Šio sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje Komisija nurodė, kad pagal ginčijamą priemonę Ispanijos įgyvendinta pagalbos schema „pagalbos, suteiktos naudos gavėjų įsigijimams ne ES, atžvilgiu yra

[4] C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 7, 2011, p. 48). Kitos bylos, dėl kurių šiandien teikiu išvadą, yra sujungtos bylos *World Duty Free Group / Komisija*, C-51/19 P, ir *Ispanija / Komisija*, C-64/19 P, taip pat bylos *Sigma Alimentos Exterior / Komisija*, C-50/19 P, *Banco Santander / Komisija*, C-52/19 P, *Axa Mediterranean / Komisija*, C-54/19 P, ir *Proseguor Compañía de Seguridade / Komisija*, C-55/19 P.

[5] OL C 311, 2007, p. 21.

[6] BOE, Nr. 61, 2004 m. kovo 11 d., p. 10951.

[7] Ginčijamo sprendimo 27 konstatuojamojoje dalyje prestižo vertė apibrėžta kaip „labai gerbiamo verslo pavadinimo vertė, geri ryšiai su klientais, darbuotojų įgūdžiai ir kiti tokie veiksniai, kurie, kaip tikimasi, ateityje leis gauti didesnes negu akivaizdžios pajamas“, ir atitinka „kainą, mokamą įsigyjant verslą, viršijančią verslo turto rinkos vertę“, kuri pagal Ispanijos apskaitos principus turėtų būti įtraukiama į apskaitą kaip atskiras nematerialusis turtas iškart, kai tik įsigyjančioji bendrovė perima įsigytosios bendrovės kontrolę.

[8] Ginčijamo sprendimo 29 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad Ispanijos mokesčių sistemoje „finansinė prestižo vertė“ yra prestižo vertė, kuri būtų įtraukta į apskaitą, jei investuojančioji bendrovė ir tikslinė bendrovė susijungtų.

nesuderinama su vidaus rinka“ [9]. Šio straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „mokesčio sumažinimas, kuriuo naudos gavėjai naudojosi iki šio sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* sudarydami sandorius už ES ribų pagal TRLIS 12 straipsnio 5 dalį, susijusius su užsienio bendrovių, turinčių buveinę Kinijoje, Indijoje arba kitose šalyse, akcijų daugumos dalies įsigijimu tiesiogiai arba netiesiogiai, jei buvo įrodyta arba galima įrodyti, kad tose šalyse esama tiesioginių teisinių kliūčių tarpvalstybiniams verslo jungimo sandoriams, gali būti toliau taikomas visą pagal pagalbos schemą nustatytą amortizacijos laikotarpį“. Ginčijamo sprendimo 4 straipsnio 1 dalyje nurodoma išieškoti „nesuderinamą pagalbą, atitinkančią 1 straipsnio 1 dalyje nurodytą mokesčio sumažinimą, iš gavėjų, kurių teisės į užsienio bendroves, įgytas vykdant sandorius už Sąjungos ribų, neatitinka 1 straipsnio 2–5 dalyse nustatytų sąlygų“.

II. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

6. 2011 m. liepos 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Banco Santander* ir *Santusa* ieškinį, kuriame buvo prašoma panaikinti ginčijamą sprendimą. 2014 m. lapkričio 7 d. Sprendimu *Banco Santander ir Santusa / Komisija* [10] (toliau – Sprendimas *Banco Santander ir Santusa / Komisija*) Bendrasis Teismas patenkino ieškinį remdamasis tuo, kad Komisija netinkamai aiškino SESV 107 straipsnio 1 dalyje numatytą atrankumo sąlygą. 2014 m. lapkričio 7 d. Sprendimu *Autogrill España / Komisija* [11] (toliau – Sprendimas *Autogrill España / Komisija*) Bendrasis Teismas taip pat panaikino 2009 m. spalio 28 d. sprendimą.

7. 2015 m. sausio 19 d. Komisija Teisingumo Teismo kanceliarijai pateikė apeliacinį skundą dėl Sprendimo *Banco Santander ir Santusa / Komisija*. Šis apeliacinis skundas, užregistruotas numeriu C-21/15 P, buvo prijungtas prie numeriu C-20/15 P užregistruoto apeliacinio skundo, Komisijos pateikto dėl Sprendimo *Autogrill España / Komisija*. 2015 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimis Vokietijos Federacinei Respublikai, Airijai ir Ispanijos Karalystei buvo leista įstoti į sujungtas bylas palaikyti WDFG ir *Banco Santander* ir *Santusa* reikalavimų. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimu *Komisija / World Duty Free Group ir kt.* [12] (toliau – Sprendimas *WDFG*) Teisingumo Teismas panaikino Sprendimą *Banco Santander ir Santusa* / *Komisija*, grąžino bylą Bendrajam Teismui ir iš dalies atidėjo klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą. Teisingumo Teismas taip pat panaikino Sprendimą *Autogrill España / Komisija*.

8. 2018 m. lapkričio 15 d. Bendrasis Teismas priėmė skundžiamą sprendimą, kuriuo atmetė *Banco Santander* ir *Santusa* ieškinį, nurodė joms padengti savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas ir nurodė, kad Vokietijos Federacinė Respublika, Airija ir Ispanijos Karalystė turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas [13].

[9] Pagal ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalį pareiškimas dėl nesuderinamumo ir nurodymas išieškoti dėl akcijų įsigijimų už Sąjungos ribų taikytą mokesčių sumažinimą, kuriuo gavėjai pasinaudojo taikant ginčijamą priemonę, netaikomas, kai gavėjai pasinaudojo „užsienio bendrovėse tiesiogiai ar netiesiogiai turimomis teisėmis, kurios atitiko atitinkamas pagalbos schemos sąlygas iki 2007 m. gruodžio 21 d., išskyrus sąlygą, kad akcijas naudos gavėjai turėtų nepertraukiamą bent metų laikotarpį“. Iš tikrųjų Komisija nusprendė, kad iki šios datos (atitinkančios sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą paskelbimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*) pagalbos gavėjai turėjo teisėtų lūkesčių, kad ši priemonė yra teisėta (žr. ginčijamo sprendimo 186–199 konstatuojamąsias dalis).

[10] T-399/11, EU:T:2014:938.

[11] T-219/10, EU:T:2014:939.

[12] C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981.

[13] Kadangi Vokietijos Federacinei Respublikai, Airijai ir Ispanijos Karalystei buvo leista įstoti į apeliacinį procesą, nors pradžioje jos nebuvo įstojusios į bylą Bendrajame Teisme, jos, kaip šalys, įstojo į jo atnaujintą bylą po to, kai Teisingumo Teismas panaikino jo sprendimą ir grąžino bylą.

III. Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

9. 2019 m. sausio 25 d. ir 29 d. Teisingumo Teismo kanceliarija gavo dokumentus, kuriais atitinkamai bendrovės *Banco Santander* ir *Santusa* pareiškė nagrinėjamus apeliacinius skundus.

10. Byloje C-53/19 *Banco Santander* ir *Santusa* prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, patenkinus Bendrajam Teismui pateiktą jų skundą panaikinti ginčijamą sprendimą ir nurodyti Komisijai padengti bylinėjimosi išlaidas. Ispanijos Karalystė prašo patenkinti *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinius skundus, panaikinti skundžiamą sprendimą ir nurodyti Komisijai padengti bylinėjimosi išlaidas. Byloje C-65/19 Ispanijos Karalystė prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalį, kiek joje pareikšta, kad ginčijama priemonė yra valstybės pagalba, ir nurodyti Komisijai padengti bylinėjimosi išlaidas. Vokietijos Federacinė Respublika abiejose bylose prašo patenkinti apeliacinius skundus. Komisija abiejose bylose prašo atmesti apeliacinius skundus ir priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

IV. Teisinis vertinimas

A. Pirminės pastabos

11. Nagrinėdamas dabartinę jurisprudenciją dėl mokestinių priemonių atrankinio pobūdžio ir, visų pirma, siekdamas paaiškinti Teisingumo Teismo parengtą trijų etapų atrankumo analizės metodą, remiuosi argumentais ir kriterijais, nurodytais mano išvados sujungtose bylose *World Duty Free Group / Komisija*, C-51/19 P, ir *Ispanija / Komisija*, C-64/19 P, 11–21 punktuose. *Banco Santander* ir *Santusa* pareikšti prieštaravimai bus nagrinėjami atsižvelgiant į šiuos argumentus ir kriterijus. Dėl Sprendimo *WDFG* poveikio šių apeliacinių skundų nagrinėjimui nurodau minėtos išvados 23–27 punktus.

B. Dėl apeliacinių skundų

12. *Banco Santander* ir *Santusa*, viena vertus, ir Ispanijos Karalystė, kita vertus, savo apeliaciniuose skunduose nurodo po vieną pagrindą, susijusį su klaida aiškinant SESV 107 straipsnio 1 dalį, kiek ji susijusi su atrankumo kriterijumi. Abu pagrindai skirstomi į kelias dalis: *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindą sudaro keturios pagrindinės ir dvi papildomos dalys, o Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindą sudaro keturios dalys.

13. Keturiose pagrindinėse *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo dalyse ir keturiose Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo dalyse išdėstyti prieštaravimai visiškai arba iš esmės sutampa. Taigi šiuos prieštaravimus galima sugrupuoti ir nagrinėti kartu. Toliau išnagrinėsiu papildomas *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo dalis.

1. Dėl „Banco Santander“ ir „Santusa“ apeliacinių skundų pagrindo pirmos dalies ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo pirmos ir antros dalių: klaida nustatant atskaitos sistemą

14. *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo pirmoje dalyje ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo pirmoje ir antroje dalyse išdėstyti prieštaravimai susiję su atrankumo analizės pirmuoju etapu, kuriuo siekiama nustatyti atrankos sistemą. Nagrinėdamas

sąvoką „atrankos sistema“ ir jos nustatymui taikytinus kriterijus, remiuosi argumentais ir pastabomis, išdėstytomis šiandien pateiktos mano išvados sujungtose bylose *World Duty Free Group / Komisija*, C-51/19 P, ir *Ispanija / Komisija*, C-64/19 P, 37–51 punktuose.

a) Dėl Banco Santander ir Santusa apeliacinio skundo pagrindo pirmosios dalies ir Ispanijos Karalystės skundo pagrindo pirmos dalies

15. Kadangi grindžiant *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo pirmos dalies pirmą prieštaravimą ir Ispanijos apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį pateikti teiginiai ir juos pagrindžiantys argumentai yra identiški nurodytiesiems *World Duty Free Group* apeliacinio skundo byloje C-51/19 P pagrindo pirmos dalies pirmame prieštaravime ir Ispanijos apeliacinio skundo byloje C-64/19 P pagrindo pirmoje dalyje, siekiant juos išnagrinėti tik *mutatis mutandis* daroma nuoroda į šiandien pateiktos mano išvados tose bylose 52–59 punktus. Remdamasis tais pačiais motyvais, kurie išdėstyti šiuose punktuose, siūlau Teisingumo Teismui atmesti *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo pirmos dalies pirmą prieštaravimą ir Ispanijos apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį.

b) Dėl „Banco Santander“ ir „Santusa“ apeliacinių skundų pagrindo pirmos dalies antro prieštaravimo ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo antros dalies

16. Kadangi grindžiant *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo pirmos dalies antrą prieštaravimą ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį pateikti teiginiai ir juos pagrindžiantys argumentai yra identiški nurodytiesiems *World Duty Free Group* apeliacinio skundo byloje C-51/19 P pagrindo pirmos dalies antrame prieštaravime ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo byloje C-64/19 P pagrindo antroje dalyje, siekiant juos išnagrinėti tik *mutatis mutandis* daroma nuoroda į šiandien pateiktos mano išvados tose bylose 62–82 punktus. Remdamasis tais pačiais motyvais, kurie išdėstyti šiuose punktuose, siūlau Teisingumo Teismui atmesti *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo pirmos dalies antrą prieštaravimą ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį.

c) Dėl „Banco Santander“ ir „Santusa“ apeliacinių skundų pagrindo pirmos dalies trečio prieštaravimo

17. Kadangi grindžiant nagrinėjamą prieštaravimą pateikti teiginiai ir juos pagrindžiantys argumentai yra identiški nurodytiesiems *World Duty Free Group* apeliacinio skundo byloje C-51/19 P pagrindo pirmos dalies trečiame prieštaravime, siekiant juos išnagrinėti tik *mutatis mutandis* daroma nuoroda į šiandien pateiktos mano išvados sujungtose bylose C-51/19 P ir C-64/19 P 85–87 punktus. Remdamasis tais pačiais motyvais, kurie išdėstyti šiuose punktuose, siūlau Teisingumo Teismui atmesti *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo pirmos dalies trečią prieštaravimą.

2. Dėl „Banco Santander“ ir „Santusa“ apeliacinių skundų pagrindo antros dalies ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo trečios dalies: klaida nustatant tikslą, kuriuo remiantis galima ištirti panašumą

18. *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindų antroje ir trečioje dalyse remiamasi skundžiamo sprendimo 144–165 punktais ir siekiama užginčyti šio sprendimo motyvus, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas nustatė atskaitos sistemos tikslą ir, atsižvelgdamas į tą tikslą, palygino įmonių, kurioms taikyta ginčijama priemone nustatyta lengvata, ir tos lengvatos negavusių įmonių padėtį.

19. Kadangi nagrinėjamose *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo dalyse pateikti teiginiai ir juos pagrindžiantys argumentai yra identiški nurodytiesiems *World Duty Free Group* apeliacinio skundo byloje C-51/19 P pagrindo antroje dalyje ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo byloje C-64/19 P pagrindo trečioje dalyje, siekiant juos išnagrinėti tik *mutatis mutandis* daroma nuoroda į šiandien pateiktos mano išvados tose bylose 91–106 punktus. Remdamasis tais pačiais motyvais, kurie išdėstyti šiuose punktuose, siūlau Teisingumo Teismui atmesti *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo antrą dalį ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo trečią dalį.

3. Dėl „Banco Santander“ ir „Santusa“ apeliacinių skundų pagrindo trečios dalies ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo ketvirtos dalies: teisės klaida paskirstant įrodinėjimo pareigą

20. Kadangi nagrinėjamose *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo dalyse pateikti teiginiai ir juos pagrindžiantys argumentai yra identiški nurodytiesiems *World Duty Free Group* apeliacinio skundo byloje C-51/19 P pagrindo trečioje dalyje ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo byloje C-64/19 P pagrindo ketvirtoje dalyje, siekiant juos išnagrinėti tik *mutatis mutandis* daroma nuoroda į šiandien pateiktos mano išvados tose bylose 109 ir 110 punktus. Remdamasis tais pačiais motyvais, kurie išdėstyti šiuose punktuose, siūlau Teisingumo Teismui atmesti *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo trečią dalį ir Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindo ketvirtą dalį.

4. Dėl „Banco Santander“ ir „Santusa“ apeliacinių skundų pagrindo ketvirtos dalies: proporcingumas

21. Kadangi nagrinėjamoje *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo dalyje pateikti teiginiai ir juos pagrindžiantys argumentai yra identiški nurodytiesiems *World Duty Free Group* apeliacinio skundo byloje C-51/19 P pagrindo ketvirtoje dalyje, siekiant juos išnagrinėti tik *mutatis mutandis* daroma nuoroda į šiandien pateiktos mano išvados sujungtose bylose C-51/19 P ir C-64/19 P 112 ir 113 punktus. Remdamasis tais pačiais motyvais, kurie išdėstyti šiuose punktuose, siūlau Teisingumo Teismui atmesti *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo ketvirtą dalį.

5. Dėl „Banco Santander“ ir „Santusa“ apeliacinių skundų pagrindo penktos dalies: priežastinis ryšys

22. Kadangi nagrinėjamoje *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo dalyje pateikti teiginiai ir juos pagrindžiantys argumentai yra identiški nurodytiesiems *World Duty Free Group* apeliacinio skundo byloje C-51/19 P pagrindo penktoje dalyje, siekiant juos išnagrinėti tik *mutatis mutandis* daroma nuoroda į šiandien pateiktos mano išvados sujungtose bylose C-51/19 P ir C-64/19 P 114–117 punktus. Remdamasis tais pačiais motyvais, kurie išdėstyti šiuose punktuose, siūlau Teisingumo Teismui atmesti *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo penktą dalį.

6. Dėl „Banco Santander“ ir „Santusa“ apeliacinių skundų pagrindo šeštos dalies: priemonės dalomumas

23. Kadangi nagrinėjamoje *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo dalyje pateikti teiginiai ir juos pagrindžiantys argumentai yra identiški nurodytiesiems *World Duty Free Group* apeliacinio skundo byloje C-51/19 P pagrindo šeštoje dalyje, siekiant juos išnagrinėti tik *mutatis mutandis* daroma nuoroda į šiandien pateiktos mano išvados 119–122 punktus. Remdamasis tais pačiais motyvais, kurie išdėstyti šiuose punktuose, siūlau Teisingumo Teismui taip pat atmesti *Banco Santander* ir *Santusa* apeliacinių skundų pagrindo šeštą dalį.

7. Išvada dėl „Banco Santander“ ir „Santusa“ bei Ispanijos Karalystės apeliacinių skundų

24. Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui visiškai atmesti *Banco Santander* ir *Santusa* bei Ispanijos Karalystės apeliacinius skundus.

V. Dėl bylinėjimosi išlaidų

25. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, *mutatis mutandis* taikomą apeliaciniam procesui pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, kai Teisingumo Teisme nagrinėjamas apeliacinis skundas dėl Bendrojo Teismo sprendimo, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi siūlau Teisingumo Teismui atmesti *Banco Santander* ir *Santusa* bei Ispanijos Karalystės apeliacinius skundus, mano nuomone, reikėtų nurodyti joms padengti bylinėjimosi išlaidas remiantis Komisijos prašymu. Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 4 dalį, „jeigu apeliacinį skundą pateikia ne pirmojoje instancijoje įstojusi į bylą šalis, iš šios šalies gali būti priteistos bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidos tik tuo atveju, jeigu ji dalyvavo Teisme vykusio proceso rašytinėje arba žodinėje dalyje. Jeigu tokia šalis dalyvauja procese, Teismas gali nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas.“ Todėl siūlau Teisingumo Teismui nurodyti Vokietijos Federacinei Respublikai pačiai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

VI. Išvada

26. Atsižvelgdamas į visus pateiktus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinius skundus, priteisti iš *Banco Santander* ir *Santusa* bei Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas, o Vokietijos Federacinei Respublikai nurodyti pačiai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.